Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. List se pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo do srede opoludne.

Štev. 14 V Mariboru, dne 7. aprila 1904 Tečaj XXXVIII.

Naš propad.

Od Drave, dne 4. aprila.

Vsa priroda se vzbuja in oživlja. Livade in njiva zelene, drevje brsti, tuintam dehti že posamezen cvet. Velikonočni prazniki nas objemajo s svojim veseljem . . , Mi Slovenci ptujskega okraja pa žalostno povešamo svoje glave. Zgubili smo bitko za okrajni zastop. Mesto Ptuj nam ga je vzelo in zmagoslavno se ozira sedaj na nas uboge, poražene okoličane. Mesto nam bo zapovedalo, vihtelo bo nad nami svoj bič, mi pa bomo pokorno poslušali in spolnovali. Nekdaj smo tlačanili grajščakom, sedaj tlačanimo mestom in trgom . . . Kakor da bi nam bilo usojeno črno robstvo in suženjstvo!

V vašem listu so dopisniki iz našega okraja že marsikatero povedali, zakaj smo Slovenci propadli. Bičali so izdajice, okarali nemarneže, ožigosali nasprotnike. Dobro, prav dobro! Vsi ti so bili krivi našega poraza! Toda vseh krivcev še vendar niso imenovali. Najhujši in največji krivci so se zamolčali. To so naši slovenski razumniki; osobito v Ptuju, a tudi po celem okraju! Nikar se ne razburjajte, gospodje razumniki, niste vsi krivi in ne vsi enako krivi. Vsak naj vpraša svojo vest in povedala mu bo gotovo neprikrito njegov greh!

Kako pa vi občujete z ljudstvom, gospodje razumniki? Nemci si s svojim prijazvim obnašanjem vedo pridobiti pristašev. Nemci iščejo vsake priložnosti, da bi se seznanili z okoličani ter vstopili ž njimi v ožjo dotiko. Slovenec pa, če je družabno zlezel nekoliko višje, že misli, da lahko kmečkega človeka kar prezira in se nad njim zdira. Gospodje razumniki slovenski, ali ne odbijete mnogo pristašev s svojim obnašanjem od sebe? In kako si jih skušate pridobiti? Seveda, kadar je treba voliti, takrat se razpiše zaupni shod, se postavijo kandidatje in sedaj bi vam naj vsi marširali kakor vi hočete! Res, naša stvar je močna in poštena, toda pristašev ji ne znate ohraniti, še manj pa pridobiti!

In kako so se letos postavljali kandidatje? G. dr. Jurtela ni katoliško-naroden mož, a on je poštenjak, ki ima mnogo skušenj in toplo, ljubeče srce za slovensko ljudstvo. To ljudstvo dobro ve, in ker ste ga letos izbili izmed kandidatov, slovenski kandidatje niso imeli zaupanja pri mnogih volilcih. Le bodimo odkritosrčni, v ospredje se silijo pri nas ljudje, ki imajo to slabost, da vidijo svoja imena radi tiskana v časopisih, za ljudstvo pa se ne brigajo in zraven še izpodrivajo druge ljudi, ki bi za ljudstvo vsaj kaj storili.

Komaj so se končale volitve v okrajni zastop, že je bil tudi v »Slov. Narodu« napad na ptujskega prošta, torej na duhovnika. Pisec onega napada je gotovo vedel, da je g. prošt bil že pripravljen na pot za volitev, a se mu je sporočilo, da je njegov glas — nepotreben. Taki napadi so značilni! Pri vsaki priložnosti napadajo nekateri »voditelji« duhovnike po časopisih, a kadar pride volitev, takrat bi naj duhovnik igral poslušnega agitatorja! Nič jim ni prav, če duhovnik kaj stori, samo kadar bi jim naj bil prigenjač, takrat ga najdejo! Vsled tega vlada nezaupnost. Svojim sodražnikom nihče rad ne zaupa.

Organizacija našega okraja bi se morala ustvariti iz Ptuja ven, tam je središče! A kaj se je storilo? V zadnjih treh letih menda nismo imeli treh shodov, izvzemši volilne shode. Kadar so volitve, takrat pa bi naj bilo vse ljudstvo vzbujeno! Po čudežnem potu, kaj ne?

Lani se je priredil na Gori mladeniški shod, da bi se organizirala mladina v krepko, neprodorno narodno četo. Takoj so vsi liberalni listi napadli te shode, da so škodljivi narodni stvari. Dobro, pa pustimo vso stvar.*) Delajte si sami!

Žalostno je v našem okraju, a tega niso toliko krivi nemškutarji in druge izdajice, ampak žalostne, razdrte razmere v našem lastnem taboru. Vodstvo naše politike je tako, da nihče nima veselja sodelovati! Mi smo nezadovoljni, nezaupni, nedelavni . . . . . Naš okraj nazaduje brzimi koraki. Mi umiramo . . .

„Uradna slovenščina.“

Po naših političnih uradih na Spodnjem Štajerskem sede skoraj izključno nemški plemenitaši, ki imajo pač mnogo časa za love, sprehode in druge zabave, a za priučenje slovenskega jezika jim ne preostaja

*) Nikakor ne, te stvari ne bomo pustili! Mi gremo z mladino pod katoliško in slovensko zastavo naprej in prišel bo čas, da se ne bomo nič več ozirali na zaspane „voditelje“, ki že itak nič več ne zidajo, ampak še samo razdirajo. V značajni mladini je naša bodočnost!

Listek.

Zviti brat.

(Spisal Ivan Robar.)

(Dalje in konec.)

Ko se je začelo mračiti, vzame mlajši brat palico v roke in jo mahne proti omenjenemu čebelarju. Pove mu, da pridejo nocoj tatovi nad čebele. Pogovorita se tudi s čebelarjem, da bo pazil na panje. Seboj ni drugega zahteval, kakor le ostro šilo. V čebelnjaku se splazi v velik prazen panj ter posluša, kedaj pridejo tatovi. Ni preteklo četrt ure in brata sta že stala pred čebelnjakom. Starejši reče srednjemu: »Pojdi in tehtaj kateri panj je najtežji, tistega izvleči, da ga odneseva.« Srednji brat hitro naleti na tistega, v katerem je ležal njun mlajši brat. Seveda je bil ta najtežji. Brata ga naložita in neseta. Spredaj iz panja bila je luknja in tamkaj je nesel srednji brat. Mlajši brat srednjega trikrat pikne s šilom za vrat tako, da je kar odskočil. »No, kaj noriš kali«, zakriči starejši nad njim. »Kapa kosmata, misliš, da bom mirno držal, če so me pa tri bučele naenkrat pičile« mu odvrne srednji in se praska za vratom. Nato gre starejši naprej, naložita in zopet neseta. Tega pa mlajši iz panja tako sune s šilom, da se mu je kar zasvetilo pred očmi ter se je skoraj zgrudil na tla. »No, vidiš, sedaj pa ti noriš, prav ti bodi, ker meni nisi hotel verjeti, da pikajo«, reče mu porogljivo srednji brat. Pri tem se oba razjezita, vržeta panj v stran ter gresta jezna domu. Mlajši se pa spravi iz panja in ga nese čebelarju nazaj. Ta se mu lepo zahvali, da mu je obvaroval čebele ter mu da en panj za plačilo. Njegova brata sta zjutraj ravno na pragu stala, ko je mlajši težko nesel velik panj čebel proti domu. Mlajši brat imel je sedaj pri svoji koči že troje prisluženih reči namreč: ovna, gos in panj čebel.

Iz nevoščljivosti in jeze, da je mlajši tudi čebele prinesel domu, skleneta starejša dva mu zažgati hišo. Kar sta sklenila, to sta tudi storila. Neki dan, ko ravno ni bilo mlajšega doma, mu gresta zakresita njegovo majhno hišico, s katero so pogorele tudi čebele, gos in oven. Mlajši brat, ubogi revček pride domov, hodi okoli svoje pogorele koče ter ni vedel kaj bi počel. Takoj je sumil, da mu ni nihče drugi užgal nego njegova brata. A njegova prekanjena butica vedela si je tudi tukaj pomagati. Pri sebi imel je majhno vrečico, v katero nasiplje polno oglja in pepela od svoje zgorele hiše jo naloži na ramo ter odide. Kaki dve uri hoda, prišel je do hriba, na katerem je stal velik grad Koraka naravnost v grad ter prosi, da bi mu ondi shranili nekaj časa polno vrečo, češ, da ima še opravke. Odhajajoč še reče: »Bog ne daj v vrečo pogledati kajti v nji imam polno začaranega zlata. Če kdo pogleda v vrečo, ali se je dotakne, se vsa spremeni takoj v oglje in pepel.« Vse to mu v gradu obljubijo. Grajske princezinje, radovedne deklice, se niso mogle vzdržati, da ne bi v vrečo pokukale. Ko jo razvežejo, zagledajo — res samo oglje in pepel. Princezinje meneč, da se je začarano zlato res spremenilo v pepel, nadevajo iz samega strahu polno vrečo zlatih cekinov, pepel in oglje pa zasipljejo na dvorišče. Mlajši brat pride čez poi ure po vrečo ter vpraša, če so mu dobro pazili na zaklad. Odgovorijo mu, da je vse tako, kakor je bilo. Nato se lepo zahvali ter odnese vrečo. Ni mogoče opisati, kakšno veselje se ga je polastilo, ko na potu domov razvije vrečo ter zagleda polno zlatih cekinov. Skoro samemu sebi ni hotel verjeti, da je tudi grajske tako pošteno opeharil. Ko pa pride domov, začne se svojima bratoma lagati, kako drago se sedanji čas prodaja oglje in pepel. Pokaže jima zlato ter reče: »Vse to sem dobil za vrečo ogija in pepela.« Iz same lakomnosti do denarja zažgeta še starejša brata svojo hišo, pobereta oglje ter ga ne-

časa. Seveda, plemenitaš in učenje ljudskega jezika, to bi bilo za te ljudi nemara ponižanje, ka-li? Ti ljudje pač pozabljajo, da jih je ubogo ljudstvo moralo stoletja in stoletja živiti in rediti s krvavimi žulji. Njih dolžnost bi bila, da bi se skazovali rednikom svojih pradedov hvaležni ter jim šli povsod na roko, a kakor njih pradedje tudi njih potomci ne cenijo ljudstva in ga ne ljubijo. To kaže posebno dejstvo, kako malo volje imajo, priučiti se jeziku ljudstva, med katerim si služijo svoj kruh! En izgled!

Okrajno glavarstvo v Mariboru je pred kratkim razposlalo občinam neki ukaz, kateri pa je pisan v tako barbarični slovenščini, da ga ni mogoče razumeti. Prosimo, naj se cenjeni čitatelji sami prepričajo! Dopis se glasi doslovno tako-le:

Štetja—dokaznica o teh v času od dne 15. svečana do vštevaje 15. sušca 1904 na omenjeno občino, po zdravnikah ozirajo ogledníkah mrtvih na pošto oddane zdravstvene naznanila oziraje naznanila ogledníkov mrtvih.

C. k. okrajno glavarstvo Maribor dne 9. svečana 1904 Št. 3986 Vsem občinskim predstojništvam. Vsa pisma okoljavnih zdravnikov z občinam so poštnine ne proste. Da bi se prosta poštnina za doposlatev pisem okoljavnih- in občinskih zdravnikov z občinam izprosila, se namerava poštnino v navprek vzeti. Da bi se to omogočilo, je potrebno obsežek teh pisem vedeti. Naroču je se torej priloženo tiskovino natanjčno v vseh rubrikah izpolniti in najdalje do 1. aprila 1904 semkaj doposlati. (Sledi podpis.)

Ali je to slovenščina? Ne, to ni slovenščina, to je le »dokaznica« velike nezmožnosti dotičnega uradnika, ki je ta oklic hotel posloveniti, za uradovanje med slovenskim ljudstvom. Občine morajo vse ukaze točno izvršiti, a kako jih naj, če se občuje ž njimi s takim barbarskim »mišmašem«? Gospodje plemenitaši po naših glavarstvih si naj vzamejo čas za učenje slovenskega jezika, če pa nimajo za to dovolj možganov, pa naj puste naše ljudstvo v miru in naj jo poberejo iz naših krajev! Tak jezik pa je naravnost žaljenje slovenskega naroda!

Vedno in vedno nam ravno nemški uradniki po svojih besnih listih razlagajo, da naše ljudstvo ne razume »nove slovenščine«. Da, res je, njihove »nove slovenščine« ne razume in ne more razumeti pameten človek, ker to ni noben jezik, ampak le najslabša jezikovna krparija in spakedrija. Zopet prihajamo k sklepu, da za Nemce ni mesta v naših uradih. Proč torej ž njimi!

Rusko-japonska vojna.

Čez Velikonoč ni došlo z bojišča nobene vesti o kaki bitki. Listi le poročajo o gibanju ruskih in japonskih vojnih čet. Toda ta poročila so večinoma izmišljena, ker obe vojski skrbno prikrivata svoje naklepe, ali pa izdajata krive vesti, da premotita ena drugo. Kajti mnogo je od tega odvisno, da se nasprotnik preseneči ter se mu zada občuten udarec.

Iz poročila, da so prve japonske čete prodrle do Jöngčona v bližini Vidža in izliva Jalu-reke in da so vojni poročevalci v Tokiu dobili dovoljenje iti na bojišče, sklepajo angleški viri, da stojimo tik pred velikimi vojnimi podjetji Japoncev. Angleži kar ne morejo pričakati uspešnejšega prodiranja Japoncev, ker so pričetkom vojne pisarili, da bodo z velikimi presenečenji Japonci Ruse pohrustali v par dneh. Mnenje angleških listov tudi to pot ni dokaz, da bo res tako. Doslej so Japonci z Rusi imeli praske samo v severni Koreji, v Mandžuriji pa ni niti enega japonskega vojaka. Prodiranje Japoncev bi se moralo torej pričeti iz severne Koreje preko spodnjega dela reke Jalu pri Vidžu preko Föngvangčönga v smeri na Liaojang Mukden ali od Manöršana proti Kirinu in Harbinu, ali proti Niuguta-Harbin ali proti Vladivostoku. Najverjetnejši je v sedanjem letnem času poskus od Vidžu proti Liaojangu in Mukdenu, torej proti središču ruske armade. Angleški listi menda ne pomislijo, da imajo tudi za ta načrt Japonci še premalo armade zbrane v severni Koreji. Angleški časnikarji hočejo napraviti Japonce še bolj nepremišljene, vrtoglave in površne, nego so res. Japonski oddelki se razprostirajo sedaj od Andžu do Jöngčona, severno mej Vidžu in Usanom pa tabore kozaški oddelki. Po sedanjem položaju sta sovražnika ločena par dni hoda.

Pruski polkovnik Graedeke se je izrazil o bojevanju tako-le: Čim dalje se bodo Japonci pomikali od doma, tem bolj bodo oddaljeni lastnemu domu, in čim bolj se bodo Rusi umikali, tem bližje bodo svojemu domu. Ta polkovnik je popolnoma prepričan, da Japonci niso dorastli veliki nalogi, ki so si jo nadeli — tako daleč in proti takemu nasprotniku. On je mnenja, da bo usoda za Japonce grozna, ker po vseh njih dosedanjih pripravah je soditi, da niso niti pripravljeni na svoj prvi poraz.

Rusi potopili japonsko ladjo.

Petrograd, 4. aprila. Dopisnik ruske brzojavne agenture poroča iz Port Arturja: Združeno rusko brodovje je 26. marca zapustilo pristanišče ter odplulo proti otočju Miaotao. »Novik« je zapazil neki parnik, ki je vlekel za sabo neko kitajsko ladjo. Topničarica »Zinmatelny« je dvakrat ustrelila, nakar se je dotični parnik ustavil. Bil je japonski parnik »Hanienmaru«, na katerem je bilo deset Japoncev, enajst Kitajcev in mnogo važnih papirjev. Moštvo so spravili Rusi na »Novik«, ladjo pa potopili. Ko so se »Novik« in topničarice zopet združile z ostalim brodovjem, vrnilo se je to v Port Artur. Preiskava zajete ladje je dokazala, da je ta vozila živila in streljivo za neko japonsko četo, ki se je pred kratkim izkrcala na otoku Hajando, katerega je Kina zajedno s Port Arturjem in Daljnijem odstopila Rusiji in kjer ima Rusija zalogo premoga.

Kitajska bo pomagala Japonski.

London. Iz Kine prihajajo zelo zanimiva poročila. »Daily Mail« poroča iz Šanghaja, da se bo Kina pridružila Japonski. Kina se je proglasila za nevtralno le na nasvetovanje Japonske. Kitajsko ljudstvo je ne le za Japonsko, ampak tudi močno protirusko. Mlajši naraščaj kitajski proslavlja vedno Japonce ter zabavlja čez Ruse. Kitajci so pripravljeni verjeti japonskim obljubam, ako le ostane Kitajska samostojna. Kitajci trdijo, da Japonski uspehi dokazujejo, da je združeno rumeno pleme belemu kos.

Niučvang.

Niučvang, 4. aprila. Amerikanski konzul Miller je naznanil tu bivajočim Amerikancem, da Združene države vsprejmejo od Rusije naznanjeno obsedno stanje nad Niučvangom. Amerikanska topničarica «Helena» odide v kratkem. Angleška topničarica «Espingle» pričakuje še novih naročil. Prebivalstvo je popolnoma mirno, le nekateri odnašajo svoje imetje na varne kraje. Poroča se, da bo, kakor hitro odpluje 11 tu stoječih ladij, pristanišče in reka zaprta prometu in prepreženа s podkopi. Rusi se marljivo pripravljajo na brambo mesta. Poročevalce najbolj lažnjivih angleških listov so Rusi izgnali iz Niučvanga. Kuropatkin je dne 3. t. m. nadzoroval tukajšno posadko, ki broji 10.000 mož in 60 topov.

Prodiranje Rusov proti jugu.

Petrograd, 2. aprila. Dve ruski diviziji in gorsko topništvo gredo z južnega Usurska dalje proti jugu. Prva divizija gre ob reki Tumen, druga po vzhodnem obrežju Korejskem. Prva kolona se je ustavila ob gori Paktonsanu pri izviru reke Jalu in pojde dalje ob reki Jalu. Druga divizija je dosegla Pukčen, ki stoji ob glavni cesti k Vensanu, 150 klm. daleč od mesta, kjer se izkrcujejo Japonci. Predne straže so dosegle Hamheun, 83 klm. od Vensana. Južno od Hamheuna so se prikazale močne ogledne straže japonske, ki krijejo divizijo v Vensanu. Neprijateljske čete so še 90 klm. oddaljene med seboj.

Dunaj, 3. aprila. Rusija namerava svoje brodovje silno pomnožiti. Stroški bodo znašali 300 mil. rubljev.

Port Artur.

Moskva. «Moskovskija Vedomosti» nasvetujejo, naj se Port Artur prekrsti v «Port Nikolaj», ker angleško ime neugodno zveni.

Port Artur. Sem je došel ces. namestnik Aleksejev. Bil je slovesno sprejet. Ogledal si je čete in brodovje. Prej se je slovesno vršil pogreb inženirja Sverova in 7 mornarjev, ki so bili ubiti pri zadnjem napadu na Port Artur.

---

seta v bližnjo mesto na prodaj. Vse se jima smeji, ko zahtevata za vrečo oglja vrečo zlata. Zdaj še-le spoznata, da ju je mlajši brat pri tem močno »nafarbal«. To se je zdelo starejšima bratoma preveč. Prišedši domov zgrabita mlajšega, sklačita ga v veliko vrečo ter ga odneseta, da ga vržeta v vodo. Ko prideta ž njim mimo neke gostilne, postavita ga na tla in gresta malo v gostilno pit. V tem času prižene neki živinski kupec po cesti mimo gostilne mnogo živine. Mlajši brat začne v vreči sam s seboj veselo govoriti: »Juhe, kako se že veselim, ko pridejo angelci in me v nebesa neso, juhe!« Ko to sliši kupec, začne ga prositi, naj pusti njemu stopiti v vrečo in iti v nebesa. Za plačilo mu kupec obljubi vso živino. Mlajši brat mu to seveda rad dovoli ter veli kupcu, naj vrečo hitro razveže. Nato stopi mlajši brat iz vreče in zaveže kupca vanjo. Starejša prideta iz cerkve, zabašeta vrečo in jo neseta na neki most. Kupec, meneč, da ga nesejo angelji, je prav tiho čepel v vreči. Ku dospeta na most, vržeta vrečo v vodo in tujec je utonil. Starejša brata sta se glasno zakrohotala, ker sta mislila, da sta mlajšega pokončala. Nato se napotita proti domu. Kake pol ure sedita doma v senci, kar zagledata mlajšega brata, ki je gnal celo čredo živine. »Lej ga spaka, koliko živine žene najin brat domov. Za Božjo voljo, kje jo je dobil, v vodo sva ga vrgla, sedaj pa žene celo tropo živine.« Tako sta začudena govorila. Čez nekaj minut bili so že vsi trije skupaj. Zdaj pa začne mlajši pripovedovati, kako se v vodi zastonj dobi vsake vrste živina. Starejša brata se temu jako čudita. Takoj skleneta tudi ona skočiti iz tistega mosta v vodo. Mlajši brat, ko je vedel, da mu verjameta, reče: »Čez tri dni ženem to živino na sejem čez tisti most ter vama lahko pokažem, koliko živine je spodaj pod vodo.« Odločeni dan se odpravijo vsi trije na pot. Ko prižene mlajši svojo živino na most, pokaže starejšima celo vrsto živine v vodi. Videla se je namreč v vodi živina mlajšega brata, ki je stala na mostu. Starejša bila sta tako neumna, da nista sprevidela sleparije. Starejši reče srednjemu: »Skoči ti naprej ter mi pokaži iz vode z roko, če je mnogo plena.« Takoj skoči srednji brat v vodo. Toda kmalo pomoli roko ven, da bi ga onadva na mostu potegnila iz vode, ker se je že začel potapljati. Starejši brat pa meneč, da ga vabi, štrbunkne še on za njim in oba sta utonila. Mlajši brat si na mostu vesel zavriska ter žene svojo živino domov. Postavi si lepo hišo in hlev in ostalo mu je še precej denarja. Živel je potem še dolgo in srečno ter še sedaj živi, če že ni umrl.

Politični ogled.

Štajerska sodišča se pridno ponemčujejo. Razmere pri sodišču v Celju so od dne do dne žalostnejše. Ne mine skoro mesec, da ne bi prišel v Celje kak avskultant — kurzovec. Svečana in sušca sta prišla Celje dva taka moža, ki se hočeta slovenskemu uradovanju v par mesecih priučiti.

Eden teh dveh je sin višjesodnega svetnika viteza Karnitschnigga. On ima že sodni izpit in je torej neposredno pred imenovanjem. Seveda pride kot adjunkt v slovenske kraje, ker bi ga sicer ne poslali v Celje. Kako se naj pa ta sodni uradnik priuči v kratkem času do imenovanja slovenščine. Torej vsa ugovarjanja slovenskega ljudstva na shodih ne pomagajo nič. Predsednik deželnega nadsodišča grof Gleispach se kratkomalo nič ne briga za želje Slovencev na Štajerskem, ampak dela vedno samovoljno naprej. Na prihodnjih shodih naj bo povsod prva resolucija: Proč z Gleispachom!

Vojaški novinci. Svojo nesposobnost kot ministrski predsednik je pokazal Körber posebno pri letošnjem zasedanju državnega zbora. Vsled svoje krivične politike se je popolnoma udal Nemcu ter ni hotel dati Slovanu nikakih pravic. To je zakrivilo, da ni mogel delovati državni zbor ter tudi ne dovoliti vojaških novincev, kar smo že pred zadnjim zasedanjem pisali. Ker so pa časi jako nevarni, mora imeti vlada vojaške novince. Körber je torej dovolil z vladnim odlokom po § 14 za l. 1904 vojaške novince. In sicer je dovoljeno: za stalno vojno 103.100 (od teh odpade na tostransko državno polovico 59.024). Za deželno brambo rabijo 14.500 novincev. Od tega krvnega davka bomo plačali Slovani več kakor polovico in vendar nas zatira vlada pod Körberjem, kjer nas le more ter nam krši naše najbornejše pravice.

Politični položaj v Evropi. Zadnje dni se je raznesla po Evropi vest, da sta se Francoska in Angleška, ki sta si stali dozdaj zelo nezaupno nasproti, zvezali in sklenili glede svojih strmljenj nekako sporazumljenje. To je jako daleko sežnega pomena za ohranjenje evropskega miru. To je pa nekoliko vznemirilo Nemčijo. Ker je tudi Avstrija zadnji čas postala prijazna Rusiji, začela se je Nemčija ozirati po prijatelju, na katerega bi se zamogla zanesti v resnih časih. Kajti Rusom prijazna Francoska v prijateljskih razmerah z Angleško, slednjič tudi Avstrijsko delevanje z roko v roki z Rusijo, je povzročilo položaj, da je ostala Nemčija skoro popolnoma osamljena. V Afriki se je v njenih naselbinah vnel upor. Spuntal se je zamorski rod Hereros. Vsled svojega ošabnega nastopa zamerili so se tudi Angleški in Zjedinjenim državam severoameriškim. Zato je šel nemški cesar minoli mesec nekoliko na izprehod, da bi poiskal zaveznika. Šel je v Italijo, kjer se je sešel z italijanskim kraljem. Brzkone je šel Italijane potrdit v veri, kako je potrebna trozveza. Tako se vsaj vidi iz napitnic, ki sta jih govorila oba vladarja pri skupnem obedu.

Dopisi.

Od Sv. Marka niže Ptuja. Ko smo Markovčani in Bukovci slišali, da so nekateri kmetje veleposestniki volili v okrajni zastop namesto kmetskih posestnikov vse grajščake, kar jih imamo v okraju, in med temi tudi g. pl. Pongratza, grajščaka v Dornovi, smo bili vsi prav iznenadeni. Mi Pongratza dobro poznamo, ker nam divjačina iz njegovega lova, posebno fazani delajo grozensko škodo na polju. To se ponavlja že več let. Škodo dobiti povrnjeno pa ni lahko; g. pl. Pongratz se pusti tožiti in to do najviše instance, preden plača odškodnino! To smo pred nedavnim doživeli, ko smo imeli več sto kron odškodnine od njega tirjati. Koliko potov smo imeli v Ptuj? Koliko smo potratili časa in denarja, preden smo dobili mali del škode poplačane! Nekateri posestniki so že obupali, češ, divjačina nam je pridelke vničila, odškodnine pa ne moremo dobiti, da bi si živež kupili! O tem seve »Štajerc«, ta »prijatelj« grajščinskih kmetov, nikoli ni besede napisal in povedal. No, kmetje Žampa, Vrabelj, Vindiš, Cafuta, Visenjak! Zapomnite si »dobrote«, katere skazuje vaš prijatelj, grajščak pl. Pongratz nam revežem!

Iz Pacinja. Minoli mesec smo imeli volitev za novi občinski odbor. Ta volitev je bila v vsakem oziru nekaj posebnega.

C. kr. okrajno glavarstvo v Ptuju poslalo je na volitev kot komisarja nekega nemškega uradnika, kateri ni znal prav nič slovenski. To je največa predrznost. Kako se naj tak uradnik sporazume s slovenskimi volilci? Kako naj razlaga postavo, naj poduči slovensko volilno komisijo in volilce, če ne ume jezika in mora radi tega molčati? Ali gosp. c. kr. okrajni glavar Underrain pošlje trdega Nemca kot komisarja med slovenske volilce, da nemški uradnik dobi le komisijske stroške, dasi nikakor ni kos izročeni mu nalogi? In kak nered in nemir je vladal med celo volitvijo! Ali gospod komisar tega ni videl in slišal? Pri tej volitvi so se tudi glasi kupovali za »dornovsko stranko.« Dva iz Kicarja sta kar trosila kronice! Odkod sta jih neki dobila? To je treba zasledovati!

Iz Salovec. Preljubi »Slov. Gospodar!« Izroči našim vrlim in marljivim poslancem prisrčni pozdrav in zahvalo za predloge, katere so vložili, kakor je bilo v predzadnjem »Slov. Gospod.« objavljeno, glede osebnega dohodninskega davka ter glede pridelovanja brezdačnega žganja od strani tistih posestnikov, ki točijo vino »pod vejo.«

Res je težavno izpolnjevati obrazce vsakemu obrtniku. In če še tako natančno izpolni, vendar mu vrnejo polo nazaj. Seveda, obrtnik ne ve, kaj da manjka. To se je pretečeno leto dopisniku zgodilo. Ravno tako je velike koristi drugi predlog o brezdačnem pridelovanju žganja. Prej tega ni bilo in nakrat si je vlada izmislila novo breme ter ga naložila kmetu na pleča. Če rabi država denar, vedno le kmetu naloži večji davek. Da bi mu pa pomagala v stiski, tega pa seveda ne stori. In če izstisnemo včasih kako podporo s pomočjo naših vrlih poslancev, tedaj polovico mestjani vtaknejo v svoj že tako poln žep, kakor se je pred kratkim v ptujskem okraju zgodilo.

Pa še na nekaj bi opozorili naše vrle gg. poslance. Da bi nam namreč odpravili občinske živinoglede. Saj vendar živino ogleda tudi živinozdravnik. Čemu so torej te sitnosti? Če gospodar kako živinče ali svinče proda, mora okoli letati, včasih po več ur, ako hoče dobiti živinski potni list in še po vrh ogledniku za listek plačati. Tega pred štirimi leti ni bilo in se vendar svet ni podrl. S tem se delajo kmetu samo težkoče, namestu da bi mu vlada šla kolikor mogoče na roko.

Naše poslance pa prosimo, naj nas še v prihodnje tako vrlo in možato zastopajo kakor dosedaj. Bog jim povrni njihov trud in zavest, da to kar storijo, storijo v prid ubogega kmeta. M. P.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko društvo je iz tehtnih vzrokov preložilo občni zbor na dne 17. apr. Vse rodoljube opozarjamo na to okolnost!

Katol. politično društvo za kozjanski okraj priredi dne 24. aprila (tretjo nedeljo po Veliki noči) zborovanje pri Janezu Gubenšeku na Lesičnem. Odlični govorniki so obljubili svojo pomoč.

Katol. politično društvo „Sava“ za brežiški in sevniški okraj ima svojo odborovo sejo na belo nedeljo v Rajhenburgu v gostilni Unšuldovi ob 3. uri popol.

Mariborske novice. 21letni brezposelni Anton Pisk, kateremu je bivanje v Mariboru prepovedano, vrnil se je minoli mesec zopet nazaj. Ko ga je zasačil redar ter ga aretiral, se mu je zoperstavil. Zaradi tega je bil obsojen na šest mesecev težke ječe. — Kostanjeva drevesa ob potu iz Maribora v Kamnico so neznani pobalini poškodovali in zlomili in to celo na velikonočno nedeljo zvečer.

Pisanke za narodopisni muzej. Prijatelji in znanci si za Veliko noč darujejo radi lepo barvana in okrašena jajca, ki jim pravimo pisanke ali tudi rumenice (remenice). Občudujemo včasi lepe figure, ki so jih spretne roke zarisale na jajčjo lupino. In ravno zato pisanke zaslužijo, da jim posvetimo še posebno pozornost. Naši bratje Čehi so že zdavna spoznali njih narodopisni pomen in v čeških muzejih lahko vidiš velike zbirke pisank z najrazličnejšimi okraski, v čeških časnikih so pa še izšli mnogi učeni članki o tem. Naše »Zgodov. društvo« je tudi pred kratkim dobilo za muzej pet krasnih čeških pisank iz velehradskege okraja na Moravskem. Mi Slovenci se še vse premalo brigamo za svoje narodopisne posebnosti, zato se tudi sami sebi vedno bolj odtujujemo. V tem se moramo poboljšati zlasti mi štajerski Slovenci. Naše »Zgodovinsko društvo« ima namen, poleg zgodovine gojiti tudi narodopisje, treba je le, da se v občinstvu vzbudi večje zanimanje. Ravno sedaj je priložnost, da opozorimo na naše pisanke. Pošljite iz različnih krajev pisanke, ki imajo kake figure za muzej. Večjo narodopisno vrednost imajo seveda one, ki jih ljudje okrasijo po svoje, kakor pa one, katerim se nalašč vrišejo kake umetne slike in napisi. Naj se pripiše tudi kraj, odkod so in način, kako se pripravlja barva in delajo figure, istotako, če imajo ljudje glede pisank kake posebne navade ali prazne vere. Tako lahko v kratkem dobimo zanimiv prispevek k naši narodopisni vedi. — K.

Okrajni zastop mariborski. Cesar je potrdil izvolitev dr. Janeza Schmiederer načelnikom in Jožefa Bankalari podnačelnikom okrajnega zastopa mariborskega.

Studenci pri Mariboru. Minoli mesec je padel dveleten Valter Schwarz, sin mizarja Schwarz, čez stopnice ter se tako močno poškodoval, da je drugi dan v bolnišnici umrl. Mati ponesrečenega otroka je težko bolana in ni mogla nadzorovati otroka.

Iz Oplotnice. Dne 26. sušca je odprl tukajšni trgovec in Nemec Anton Kriechbaum še eno trgovino pod vodstvom Franca Kvas. S tem hoče brzkone pridobiti več glasov za prihodnjo volitev nemškutarski stranki. Toda vkljub temu ne bo šlo.

Kdor zaničuje se sam .... V roke nam je prišla delavska knjižica nekega zidarskega pomočnika iz občine S ..... v Sl. gor., katero je napisal tamošnji župan. Pisana je v tako spakedrani nemščini, da je groza. Ko je dotični prinesel knjižico na okrajno glavarstvo, zmajal je uradnik z glavo ter se zaničljivo nasmejal. Veliko kmečkih županov še vedno nemčuri, pri tem pa ne pomislijo, da s svojo strašno nemščino služijo v posmeh Nemcem, ki dobe njihovo pisavo v roke. Kdaj se bo začelo svitati v glavi teh nemčurjev?

Od Sv. Benedikta v Slov. gor. se nam poroča, da ni bil vzrok samomora Simona Žigerta nalezljiva in neozdravljiva bolezen, ampak da je bil revež umobolen, kakor je dokazala preiskava zdravnikov.

Slovenjgradec. Premogovnik pri Slovenjgradcu je kupil iz konkurza Jožefa Farsky grof Henkel-Donnersberg v Wolfsbergu na Koroškem za 23.500 K.

Sv. Jurij ob juž. žel. V Hrušovcu so našli dne 30. m. m. v nekem potoku 18 let starega trgovskega pomočnika Janeza Kovačič iz Šibeneka, mrtvega. Ali se je revež ponesrečil ali se je sam usmrtil, se ne more dognati. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Št. Juriju ob juž. žel.

Iz Šoštanja. Trg Šoštanj je sedaj v slovenskih rokah, kar pa tukajšnjim nemškutarjem ne da miru. Bivši »Sokol« tovarnar Woschnagg misli pri bližajočih se volitvah z vso silo napasti to velevažno slovensko po-

stojanko. Za seboj ima jako močan »Generalštab«. Boj bo hud, zato bo pa zmaga tem lepša!

Iz šole. Nastavljeni so kot nadučitelji na ljudski šoli v Gotovljah učitelj Franc Brinar iz Zibike; kot učitelji ozir. učiteljice: na ljudski šoli v Dolu tamošnji začasni učit. Mihael Roš, na ljudski šoli v Kostrivnici tamošnji začasni učitelj Ignacij Čokl, na ljudski šoli v Gotovljah stalna učiteljica Matilda Brinar roj. Vidmajer iz Zibike, na ljudski šoli v Št. Juriju ob Taboru tamošnja začasna učiteljica Matilda Dragatin, na ljudski šoli v Gomilskem tamošnja začasna učiteljica Julija Miklič, na dekliški šoli v St. Bistrici tamošnja začasna učiteljica Ljudmila Schreiner, na ljudski šoli v Studencah tamošnja pomožna učiteljica Amalija Vobič roj. Dernovšek. Kot učiteljica ženskih ročnih del je nastavljena na dekl. meščanski šoli v Celju pomožna učiteljica Friderika Brunner. Kot pomožna učiteljica za francoščino je nastavljena na dekliški meščanski šoli v Celju Štefanija Hörttl.

Potresno tresenje se je čutilo dne 4. t. m. tudi v Mariboru. Posebno drugi sunek ob ½12. uri je bil precej močan. Potres so čutili tudi po Kranjskem in Goriškem. V Makedoniji so iztočasno imeli močan potres. Železniški tir se je na nekaterih mestih ondi udrl v zemljo. V Solunu je nekaj hiš poškodovanih. Tudi v Bukareštu so imeli močan potres. Dalje so čutili potres na Ogrskem, na Bolgarskem in Srbskem.

V Št. Lovrencu nad Mariborom je umrla v torek, dne 2. t. mes. gospa Otilija Tančič v 64. letu. Truplo so prepeljali v Šmarje pri Jelšah.

V Zimico v šentlenarški okraj so prišli deset pisanih fantje iz Dupljeka v marib. okraju. Bilo jih je okoli 30. Na velikonočno nedeljo ob 1. uri zjutraj so prišli oboroženi s sekirami, s koli in samokresi na strelišče proti nevihti, kjer je bil najet strelec za velikonočno streljanje, ki je vajen tega posla. Pri njem je bilo več fantov. Nepričakovano so jih napadli in pretepli tako, da so Mihu Drozg črepinjo prebili in Antonu Ferlinc polovico čeljusti zlomili. Tudi druge fante so pretepli. Žalostno, zares jako žalostno, da fantje tako grdo skrunijo Gospodove dneve s pijančevanjem, pretepi in poboji. Stariši! odgojujte svojo mladino v verskem duhu, zakaj: «Vaši otroci bodo vaši sodniki». Skrbimo vsi skupaj in vsak posebej za svoje, da se odpravi ponočno pohajkovanje, nepotrebno žganjepitje. Ako bi vsak nekaj storil, bi ne imeli tujci vzroka zasramovati nas Slovence! Slabo berilo, katerega razširjajo protestantski Nemci in njim slepo udani nemčurji je mnogo krivo, da se razširja razuzdano in pregrešno življenje med slovenskim narodom.

Iz ptujskega okraja. «Štajercev» agent je sel ptujske pošte J. Weisbaher. S prav živahno zgovornostjo vsiljuje ta mož ljudem ptujski list, vselej pa se huduje, kedar donaša «Slov. Gospodarja» ali «Naš Dom», katerega naslovljencem večkrat niti dostavljati ne mara. Od tod žalostna prikazen, da največ ptujske golazni lazi po vaseh, kjer on opravlja svojo službo. Od poštnega oskrbništva v Ptuju odločno zahtevamo, da svojega uslužbenca primerno poduči, katere dolžnosti spadajo v njegov delokrog in katere ne; drugače poskrbimo mi, da se mu ohladi njegova prevroča ljubezen do ptujskega Iškarjota in ga mine veselje biti njegov agent. O drugih neredih v poštnem dostavljanju sedaj še molčimo, pač pa povemo, da bomo odslej pazno zasledovali delovanje omenjenega poštnega sela.

Radenci. Tatje vlomili so v noči od 28. na 29. m. m. v hišo obč. predstojnika v Radencih, g. Ant. Divjak-a ter odnesli obleke in perila v vrednosti 100 kron. Nekaj obleke in perila ter posteljno opravo so pustili. Razmetali so tudi na drobno vsa uradna pisma, koliko od teh je izginilo še se dosedaj ne more dognati. Na pot vzeli so še en vrč vina ter pri V. Razlagu, poleg c. kr. žendermerijske postaje, par kokoši. Ropali so tudi na večih krajih v Rihtarovcih ter na poti pri Lovro Križaniču odnesli raznovrstno obleko in perilo. Želeti bi bilo, da pristojne oblasti obrnejo nekoliko več pozornosti nevarni tatinski družbi.

Iz Radinc. «Dober zaslužek» ponuja v zadnji štev. ptujskega kresala nek «vse dobro želeč rojak» kmetom iz ormoške, križovske in radinske okolice, ki bi se hoteli pečati z barantijo radinske slatine. »Prav hvaležna kupčija se jim ponuja in kar čez noč bi obogateli.« Pa počasi «rojak» iz korundičevega brloga! Z barantijo radinske slatine se je že dosti kmetov pečalo, povej nam koliko od teh si je od te barantije kaj shasnilo? Mislimo da noben. Pač pa je prišlo več kmetov, ki so se delj časa s tem «haziranjem pečali» na — boben; zvozili so slatino, zapravili posestva in spravili v nesrečo cele družine. Ali hočeš, da govorimo jasneje? Mi kmetje nismo tako zabiti, da bi ti šli na limanice, čeravno nam pišeš cele članke o ti veliki dobroti. Ta «lep zaslužek» privoščimo tebi in tvojim pristašem. — Muropoljski.

Iz Hajdine pri Ptuju se nam piše sledeče: Prosimo, da blagovolite notico «Hajdina pri Ptuju» v štev. 13. «Slovenskega Gospodarja» resnici na ljubo v toliko popraviti, da je zabodenega učenca v konferenčno sobo odvedel in mu ondi rano obvezal ondotni g. nadučitelj. Pri tem poslu pa sta mu pomagali omenjena učiteljica in njegova soproga donašujoč mu potrebna obvezila.

Sv. Urban pri Ptuju. V noči od 28. do 29. sušca t. l. so udrli fantalini v zaprt hlev posestnika Franca Horvata v Destencih in so hoteli natepsti hlapca Alojzija Senekoviča. Na njegovo vpitje je prihitel njegov gospodar, katerega je eden napadalcev dregnil z nožem v čeljust in ga še potem hotel z maclom po glavi vdariti. Zaradi tega se bodo zagovarjali pri c. kr. sodniji.

Šestdeset let gospodar. V sredo po beli nedelji, dne 2. apr. 1845 je ženin Jožef Karba iz Šalinec nevesto Ano spremil pred oltar v cerkvi v Ljutomeru ter začel gospodariti na rojstnem domu nevestinem v Babincih, kjer gospodari samostalno kot vdovec še danes. Dne 2. aprila letos je torej nastopil šestdeseto leto svojega gospodarjenja. V njegovo hišo zahaja ves čas svojega obstanka »Slovenski Gospodar« in želi izrednemu jubilantu: Še mnoga leta!

Iz celjske okolice. Avstrijsko državljanstvo je dobil grajščak na Višegradu g. Kurt Mayer pl. Kunov.

V Vojniku bo predaval v nedeljo, dne 10. aprila popoldne po večernicah v sloven. ljudski šoli kmetijski potov. učitelj Goričan o predmetu: Zakaj propada kmetijstvo in kaj nam je storiti.

Konjice. Ob novi poti na Črešnice mimo Sv. Ane stoje kažipotne table s samonemškimi napisi. To je že skrajna brezobzirnost napram izključno slovenskim prebivalcem v konjiškem okraju. Ali so morebi nemški napisi za tisti pol ducata posilinemcev v trgu? Proč torej z nemškimi napisi!

Materina ljubezen in srčnost. Dne 21. marca pogorela je hiša J. Weisbacherja v Spodnjih Šturmovcih, ko gospodarja ni bilo doma. Gospodinja je s tveganjem svojega življenja rešila izpod gorečega tramovja svojo majhno hčerko. Mati in hči sta se tako hudo opekli, da ležita sedaj obe v ptujski bolnišnici.

Umrl je na Vranskem v soboto, dne 2 aprila postiljon iz Št. Petra v Savin. dolini Peter Dornik. Dne 26. marca ga je poštni konj s kopitom udaril po glavi, mu prebil čelo in po osemdnevnih strašnih bolečinah, previden s sv. zakramenti, je izdihnil svojo dušo.

Vransko. Naš okraj ima po uradni statistiki 99·4 % Slovencev in 0·6 % Nemcev, vkljub temu moramo imeti pri sodišču vedno po enega nemškega adjunkta. Komaj smo se iznebili — Nemca Englischa, že so nam poslali — Nemca Jannya. Mi bi sicer proti nemškim uradnikom ne imeli bogve kaj, če bi znali slovenski, če bi bili z ljudstvom prijazni — in končno če bi pustili politiko čisto v miru. — Za sedaj ne navedemo nikakih dejstev, ker upamo, da so prizadeti naš migljaj razumeli.

Iz Laškega. Tukajšnja delniška pivovarna je sedaj že skoro preustrojila svojo tovarno in oddaje mnogo boljše pivo kakor prej. Jako lepo in ukusno je predelana tudi družbena pivnica. Obžalovanja vredno je le, da Slovenci — in sicer tudi tovarniški uslužbenci — raje zahajajo v nemške gostilne, kakor v prijazno pivnico. — Potrebna bi bila metla! — Naše sodišče ima slovenskega predstojnika, davčni urad pa nemškega, — a vendar ima davčni urad pravilen dvojezičen napis, dočim dela samonemški na sodišču sramoto Slovencem. Ali res ni mogoče odpraviti nezakonitosti?

Svinjske kuge v brežiškem okraju ni in vendar se ne smejo že več tednov sem iz tega glavarstva izvaževati svinje. V tej zadevi se je obrnil nas deželni poslanec g. J. Žičkar že pred enim mescem na cesarskega namestnika, naj se prepoved izvaževanja odpravi. Te dni je dobil od ces. kr. namestnije obvestilo, da se bo v kratkem to zgodilo. A one občine, za katere bi bilo to nevarno, da se v nje iz Hrvatskega uvažajo okužene svinje, ostanejo izvzete od te polajšave. Koliko škode so že morali trpeti naši kmetje vsled nekaterih brezvestnih ljudij, ki utihotapljajo bolane hrvatske svinje na Štajersko! Bolezen se prikaže še le v nekaterih tednih, ko so svinje že v Trstu ali na Tirolskem; potem pa imajo vsi kmetje celega glavarstva toliko škode!

Loka pri Zidanemmostu. V pokoj je stopil 1. marca Fr. Gamšek, c. kr. poštar. Vsa hvala mu za njegovo dolgoletno in zvesto službovanje. Za poštarico je nastavljena gdč. Mira Smole.

Srečke videmske loterije za stavbo šolskega poslopja se še dobijo po 1 kroni. Srečkanje se bo vršilo 31. decembra 1904.

Artiče pri Brežicah. Čudite se! Na velikonočni ponedeljek smo pili tu izvrsten mošt. Jak. Kramžer, vinogradnik v Arnovemselu, shranil je v jeseni črno grozdje ter ga iztisnil pred 14. dnevi. Dobil je približno četrtinko vedra izbornega mošta. To je gotovo znamenje, da v našem kraju rase zdravo grozdje ter se iz njega prideljuje izvrstna kapljica!

Naš cesar se je dne 5. aprila pripeljal v Opatijo, kjer je obiskal ondi bivajočega švedskega kralja in kraljico. Še isti dan je zopet odpotoval na Dunaj. Južna železnica, po kateri se je cesar vozil, je bila močno zastražena po orožnikih. Ko je vozil cesarjev vlak skozi Maribor, ni bil vsakemu dovoljen vhod na kolodvor.

Glede cenitve škod, povzročenih pri vojaških vajah na polju, je odredilo ministrstvo za deželno brambo z ukazom z dne 3. febr. t. l., št. 746, naj se k cenitvi zovejo kot cenilci boljši posestniki, v prvi vrsti neodvisni, v dobrih razmerah živeči možje. Ti naj bodo zlasti iz občin, ki ne meje neposredno na one kraje, kjer se je storila škoda. Pri tej priliki opozarjamo, da se mora vsaka pri vojaških vajah povzročena škoda nemudoma prijaviti, najbolje poveljniku dotičnega krdela; dobro je obvestiti takoj tudi županstvo, oziroma okrajno glavarstvo, posebno če je škoda velika.

Najnovejše vesti z Balkana. Ruski in avstrijski poslanik sta Turčiji izročila novo noto, v kateri najodločnejše ponavljata svojo zahtevo glede preosnovitve makedonskega orožništva in glede števila častnikov in podčastnikov, ki jih mora Turčija sprejeti v orožniško službo. S sporazumljenjem avstrijskega poslaništva v Carigradu je naše vojno ministrstvo tudi že poslalo oklic na več častnikov, ki so se svoj čas oglasili za vstop v makedonsko orožništvo, da brzojavno naznanijo, ako pod določenimi pogoji prestopijo v službo. Potem bo vojno ministvo izbralo par

častnikov, ki takoj odrinejo na Balkan, da bodo 20. t. mes. že v Solunu. Ti vstopijo v makedonsko žandarmerijo, kjer dobe posebno uniformo. V svoji novi službi bodo urili orožnike, a vodstvo nad orožniki obdrže turški častniki.

Zahvala in poziv. Družbi sv. Cirila in Metoda je založnica Ciril in Metodovih vžigalic, tvrdka g. Ivan Perdan v Ljubljani ravnokar izročila znatno svoto 1000 K kot dobiček od prodaje vžigalic. Hvala tvrdki Perdanovi in vsem odjemalcem in pospeševateljem prometa z našimi narodnimi vžigalicami! Ker pa ima družba sv. Cirila in Metoda vedno več izdatkov za svoje šole in mora iste še razširjati in izpopolnjevati, in ker promet z vžigalicami se daleko ni zadostno razvit (posebno ne po štajerskih in koroških pokrajinah), pozivlja vse slovenske trgovce, gostilničarje in sploh slovensko občinstvo, da naj kupujejo Ciril in Metodove vžigalice in s tem podpirajo slovensko šolstvo. Vžigalice se merijo z najboljšimi izdelki te vrste. Tudi narodni ponos zahteva, da ne zanemarimo kupovati slovenskega izdelka.

Najnovejše o vojni.

Petrograd 5. aprila. Neki dopisnik ruske brzojavne agenture poroča iz Liaojanga: Ker so Rusi ponudili visoke cene, jim Kitajci pripravljajo vse potrebno v mestu in na deželi. Iz Šanghaja došla angleška poročila, da si Rusi v Mandžuriji s silo nabavljajo živil, so popolnoma izmišljena. Kitajci radi prodajajo svojo živino in izpraznujejo svoja stanovanja ruskim četam. V Inkavu pa čaka 11 trgovskih parnikov na blago. Carjev namestnik dovoljuje izvoz blaga le v nepristranska pristanišča in še tja le, ako se vloži pri rusko-kitajski banki tolika vsota, kolikor je vredno blago. Ko dojde ladja v nepristransko pristanišče, se kavcija vrne. Zdravstveno stanje v Liaojangu in v drugih taboriščih je zelo ugodno.

Tokio, 5. aprila. Ruske konjeniške straže stoje, kakor se poroča iz Japonske, od Takušana do reke Jalu. Rusi zasedajo višine ob rečnem obrežju s topništvom, napravljajo med Antungom in Kienkiengom nakope in vtrdbe, toda v teh vtrdbah puščajo le malo topov. — Pri Antungu stoji 30.000 Rusov. Bržkone so si Rusi izbrali ta kraj za podlago svoje armade, ki naj brani prehod čez Jalu. Rusi se vedno spoprijemajo z japonskimi prednjimi stražami. Vse kaže, da se bo bila v antunški okolici velika bitka.

Petrograd, 6. aprila. General Kuropatkin je brzojavil carju: General Kačalinsk mi je naznanil, da je bilo 4. t. m. ob reki Jalu vse mirno. Samo na otoku Matačo je bila majhna bitka med ruskimi prostovoljci in japonsko predstražo pri Vidžu. Rusi niso imeli nobene zgube. Japonci imajo 6 mrtvih. Število ranjenih je neznano.

Cerkvene stvari.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Sv. Pavel pri Preboldu 52 K, sv. Marija Magdalena v Mariboru 20 K, Sv. Peter na Medv. selu 20 K, Stoperce 24 K 20 v, Širje 10 K, Črna gora 20 K, Sv. Lovrenc v Slov. gor. 37 K, Sv. Kunigunda na Poh. 18 K 20 v, Zreče 50 K, Sv. Peter pri Mar. 60 K, Sv. Marjeta na Pesnici 55 K 28 v, stolna cerkev v Mariboru 39 K, Vuhred 8 K, Sv. Jakob v Dolu 43 K 40 v, Črnko Anton 2 K, Podsreda 19 K 50 v, Vransko 20 K.

Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. obhajali bodo sv. misijon od 10. do 17. dne t. mes. Vodili ga bodo čč. oo. jezuitje iz Ljubljane.

Društvena poročila.

‚Zvezin‘ pomožni odbor za Štajersko ima v četrtek dne 14. apr. ob 10 uri predpoldan sejo v Narodnem domu v Mariboru. Odborniki in povabljenci naj pridejo gotovo.

Predavanje v Mariboru. Slovence iz Maribora in okolice opozarjamo na predavanje, katero priredi »Slovan. čitalnica« v soboto, dne 9. aprila ob 8. zvečer v mali dvorani Narodnega doma. Predaval bo gosp. ravnatel H. Schreiner: »Otroške igre kot vzgojno sredstvo.«

Bralno in pevsko društvo ‚Maribor‘. Kdor želi pristopiti k društvu, naj se oglasi v Narodnem domu, pri hišnem slugi, kateri sprejema tudi članarino. Odbor.

Ljutomerska podružnica štajerske c. kr. kmetijske družbe vabi svoje ude k zborovanju, ki ga sklicuje na nedeljo, dne 10. aprila ob pol 9. uri dopol. v prostorih g. Kukovčeve restavracije v Ljutomeru, pri katerem bode predaval potov. učitelj g. Bele o trtoreji in zboljšanju naših travnikov. Pričakujemo, da nobeden ud podružnice ne izostane ter skrbi za to, da še tudi drugi pridejo. Pripomnimo še, da bo g. Bele drugi dan t. j. v pondeljek ob 9. uri dopolud. predaval pri Mali Nedelji in v torek 12. t. mes. ob istem času na Cvenu.

Dijaški kuhinji v Ptuju so v zadnjem četrtletju blagovolili darovati p. n. dobrotniki: Posojilnica v Makolah 50, Lendovšek, duhov. svetovalec in župnik v Makolah 10, okrajni odbor v Ormožu 20, Janžekovič Vid, kaplan v Št. Lenartu 2, dr. Schmiermaul v Rajhenburgu 10, igralci v ptujski čitalnici 1 30, zopet isti igralci 5, okr. zastop v Ptuju 400, igralci v ptujski čitalnici 1 40, Koser v Juršincih 2, Posojilnica v Brežicah 10, igralci v ptujski čitalnici 1 64, po odvetniku gosp. dr. Horvatu 10, Šket Martin, župnik v pok. (za pisanko) 5 in Posojilnica v Ptuju 200 kron. Mesečno so darovali p. n. gospodje: Oschgan po 2, dr. Komljanec po 2, Toplak 1, Havelka 1, Kopič 1, dr. Brumen po 2, Pinterič 1, dr. Stuhec 1. o. Peter Žirovnik po 2, Cilenšek po 2 in Štepic po 2 kroni. — Vsem imenovanim blagim p. n. darovateljem prisrčni »Bog plati!«

Sv. Jurij ob juž. žel. Preteklo nedeljo, dne 27. sušca je bilo tukaj občinstvu naznanjeno, da se bo po večernicah v prostorih katol. bralnega društva vršilo jako zanimivo, precej obširno poučno predavanje o naprednem kmetijstvu ter o veliki koristi in potrebi složnega zadružnega življenja. Nadejali smo se seveda, da bodo ti mali, tesni prostori natlačeno polni pouka željnega občinstva. Pa kako smo bili presenečeni, ko smo videli v svojo veliko žalost, da so še ti, že itak tako mali in tesni prostori, bili večinoma prazni. Zaradi tega se to zanimivo predavanje niti vršiti ni moglo, ker golim stenam se navadno ne govori. Človek bi si pač lahko mislil, da so naši ljudje že vsi toliko brihtni, poučeni in razumni, da že pač nobenega pouka več ne potrebujejo. Pa žalibog, o tem pač dvomimo, da bi bila resnica, ker se pač na vseh krajih in koncih vidi in pozna pomanjkanje tudi najpotrebnejših vednosti. Kaj pomaga tožiti in jadikovati čez slabe čase, če si pa sami teh žalostnih razmer ne skušamo zboljšati ter si ne prizadevamo kakor vsi drugi stanovi za potrebni pouk in izobrazbo ter za krepko jednotno stanovsko organizacijo, katere smo pač mi kmetje najbolj potrebni.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za kozjanski okraj je od vis. namestnije potrjena. Ustanovni skod se bode vršil na belo nedeljo, dne 10. aprila ob 4. uri pop. v gostilni g. Fr. Guček na Vrtovšekovem s sledečim vsporedom: 1. pozdrav sklicatelja, 2. volitev odbora, 3. govor, 4. vpisavanje udov, 5. slučajnosti. Zavedni narodnjaki in prijatelji sloven. mladine se uljudno vabijo, da pridejo k temu za kozjanski okraj velepomembnemu zborovanju kolikor mogoče v velikem številu.

Društvena naznanila.

Kmetijska zadruga pri Mali Nedelji z okolico vabi svoje ude v drugo na redni občni zbor dne 17. aprila t. l. po rani sv. maši v zadružno poslopje s pripombo, da se bode tokrat volilo in sklepalo pri vsakem številu došlih udov in sicer na podlagi običajnega vzporeda. Za načelstvo: Fr. Kocbek, načelnik, Ignacij Kosi, tajnik.

Slov. pevsko društvo v Ljutomeru priredi na belo nedeljo veselico v gostilni g. Iv. Vaupotiča v Ljutomeru s sledečim vzporedom: a) Tamburanje. b) Petje moškega in mešanega zbora. c) Gledališki igri: 1. Zakleta soba pri zlati goski. 2. Doktor Hribar. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina: I. 1 K, II. 60 v, III 20 v. Ker je čisti dohodek namenjen za dobrodelni namen, prosi odbor mnogobrojne udeležbe.

Kmetijsko bralno društvo Bočna ponovi predstavo igre „Lurška pastarica“ v nedeljo, dne 10. apr. t. j. na belo nedeljo ob 4. uri popol. v gostilni Ivana Purnat v Bočni.

Žalski odsek „Celjskega Sokola“ priredi s prijaznim sodelovanjem žalskih diletantov v nedeljo, dne 10. aprila 1904 v dvorani g. Hodnika v Žalcu gledališko predstavo „Deseti brat“, narodna igra s petjem. Začetek ob 7. uri zvečer.

V Šoštanju prirede dne 10. aprila t. l. igralci sloven. gledališča in operni tenorist Orželski z dovoljenjem uprave slov. gledališča gledališki večer v Šoštanju s sledečim vzporedom: Koncert, poje g. Orželski; Brieux: „Rdeči talar“, II. dejanje; Tolstoj: „Vstajenje“, III. in V. dejanje.

Društvo „Domovina“ v Gradcu priredi v nedeljo, dne 24. aprila v dvorani „Pri divjaku“ (Zum wilden Mann) Jakominigasse št. 3 veselico s petjem, tamburanjem, gledal. predstavo, srečolovom in šaljivo pošto. Začetek točno ob 4. uri popol. Vstopnina pred prodajo 40 v, pri blagajni 60 v. Vzpored: 1. Tamburanje domačega zbora. 2. Pevske točke: „Ljubezen in pomlad“, „Na planine!“, „Za dom med bojni grom!“ 3. Nastop četvorice pritlikavih solistov, (pojejo nekaj narodnih pesmi.) 4. Gledališka igra: „Zamujeni vlak“. (Igra se začne točno ob 6. uri.) 5. Srečolov. 6. Pevske točke: „Pred slovesom“, „Kje dom je moj?“, „Lepa naša domovina“, „Eno devo le bom ljubil“. 7. Prosta zabava in šaljiva pošta. — K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Iz drugih krajev.

Vanadium je silno redka kovina. Ako se tej kovini primeša bakra, se da napraviti iz te zmesi zelo tanka žica. Kilogram vanadija stane dandanes 6500 K.

Dragocene drsalke. Rusija je dežela, kjer se je mogoče vedno zabavati z drsalkami. Drsalke iz zlata in srebra, ki povprečno stanejo 2000 mark, tam niso nič nenavadnega. Mnogi odlični drsalci, ki s tem še niso zadovoljni, si okrasijo drsalke še z dragocenimi kameni. Kneginja Romancova, ki je pred 20 leti igrala na ruskem dvoru veliko vlogo, je imela zlate in z dijamanti okrašene drsalke, ki so bile vredne do 70.000 mark. Še dražje pa so bile drsalke nekega uda kraljevske rodovine. Na vsaki drsalki je bil napravljen iz dijademov, safirov in rubinov kraljevski grb. Njih vrednost se je cenila na 100.000 rubljev. Še dragocenejše so pa drsalke, katere ima soproga nekega slavnega ruskega diplomata, in ki so bogato posejane s smaragdi, kajti cenijo se na 250.000 K.

Železniške tračnice iz usnja to je najnovejši izum Amerikancev, katere so postavili v promet. Odpadki usnja se zmeljejo na drobno ter stisnejo v posebnem stroju. Ta snov se tako stisne, da je komaj možno žebelj prebiti skozi njo. Take tračnice so trpežnejše nego železne ali pa lesene. Prej nego so stavili te usnjate tračnice v promet, so jih dve leti poskušali ter so se prepričali, da niso bile v tem času ni malo poškodovane.

Nesebičen pisatelj. Skladatelj Piron je sedel pri prvi predstavi svoje komične opere »Himere« v gledališču zraven nekega neznanega gospoda, ki je vedno govoril: »Moj Bog, kaka neumnost! Kateri osel je to spisal?« — »Ta osel sem jaz«, je odgovoril ljubeznivo Piron, »samo prosim vas, da ne govorite tako glasno! Morda so tukaj bedaki, ki se jim bo opera dopadla.«

Gospodarske drobtinice.

Nekaj črtic o rezitvi.

Spisal Zdolski.

Prišla je ljuba in zaželjena pomlad, v kateri je oživela cela narava. Tako je vse oživelo po naših goricah, kjer se prav pridno obdeluje žlahtna vinska trta. Pa Bogu bodi potoženo, da pri rezitvi naši vinorejci mnogo grešijo, posebno pri amerikanskih nasadih, kakor se je pisec teh vrstic sam prepričal v Kozjem in kozjanskem okraju. Videl je mnoge nepravilne rezitve. Ni čuda potem, da novi trs ne uspeva po vinorejčevi želji. Nekateri neveščaki režejo silno neokrotno, tako, da se

le trs podivja, namestu da bi se v pravilnosti odgojeval za rodovitnost. Nekateri režejo namreč tako-le: odzgorajšnje rozge režejo za reznike, srednje za čepe in spodnje za napnenec (locenj ali šparon), pa še te rozge si vzamejo z enoletnega lesa, ki ima malo rodovitnosti v sebi ali pa nič. To je torej nepravilna rez, s katero se trs uničuje in nepravilno odgojuje. Bodite pozorni vinorejci!

Podam vam tukaj kratek nauk in popis o rezitvi, kako da trs lahko odgojujete na pravilno rast in rodovitnost. Čas rezitve je, prej ko je, boljše je. Na rodovitnost se reže na dveletnem lesu, ne na enem, kar naši vinorejci kaj radi delajo. Po 1—2 očesa se reže na čep in to je najbolj spodnja rozga, ki je pripravna za pomlajenje; druga srednja in močna rozga na 3—4 oči za reznik in najbolj zgornja pa za locenj ali šparon na 8—12 očes. To je pravilna rez, ne pa ona, ki sem jo v začetku spisa omenil. Kar se pa tiče rezitve v drugem letu po sajenju na suho ali zatično cepljenje trsa, opomnim, da se reže le samo na dvoje oči in vse rosne koreninice, ki iz cepljenega mesta poženejo, naj se odstranijo. V tretjem letu pa se lahko reže na prave reznike 3—4 oči. Na trsu, ki je na močni podlagi in ima več mladik, lahko režemo že po en čep in en reznik. Seveda se vzamejo nižje mladike za take reznike in pa takšne, ki so rodovite na lanskem lesu. Večinoma tako se naj tudi trs reže na zeleno cepljen in že v tretjem letu, ako je močan, se lahko reže na kratke locnje ali šparone brez vse skrbi.

Naj zadostuje toliko pojasnilo o rezitvi in kar še je več treba, se lahko skrbni viničar sam pouči iz knjige: »Viničarjev kažipot«, ki jo je spisal naš marljivi potovalni učitelj Ivan Bele, in bi jo moral imeti vsaki, količkaj razumni viničar. Torej prav toplo jo priporočam vsem skrbnim vinorejcem, naj si jo omislijo in po njej ravnajo. Dobi se pri g. Dragotinu Hribarju v Celju za 65 vin. s poštnino vred. Dragi vinorejci, držite se tega kratkega navodila, gotovo vam ne bode žal in ljubi Bog vam bo blagoslovil vaš trud stotisočerno.

Listnica uredništva. Zavrč: Skušajte drugim potom uplivati nanj. — Sv. Ema: Dopis premalo jasen, zato v koš! Pozdrav! — Nekdonarobe: Tokrat nemogoče. Zdravi! — Lesičji vodopivec: Mislimo, da smo že dovolj o tej stvari pisali. Zdaj pa le tiho a vstrajno delati! — Zavrč: Prihodnjič! Pozdrave!

Za družbo sv. Cirila in Metoda so od 6. do 26. marca poslali prispevke p. n. gg. in društva: podružnice: moška mariborska K 271·48, ženska mariborska K 200, Ivan Jebačin v Ljubljani kot čisti dobiček od kave K 200, za „Koledar in vsled oklica K 126·34. — Vsem podpornikom prisrčna hvala! — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Loterijske številke

Trst 2. aprila: 34, 3, 52, 18, 45.
Linc 2. aprila: 77, 11, 86, 49, 71.

Slovenci! Spominjajte se
„Zgodovinskega društva!“

Vsaka beseda stane **2 vin.**
Najmanja objava **45 vin.**

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda stane **2 vin.**
Večkratna objava po dogovoru.

Ti inserati se sprejemajo samo proti predplačilu. Pri vprašanjih na upravništvo se mora pridejati znamka za odgovor.

Proda se.

Seme pravega Kašelskega (ljubljanskega zelja), katero rodi v vsaki zemlji ter naredi lepe, trde glave, prodaja 2 dk. 80 v, poštnine prosto, ako se denar naprej pošlje, Ign. Mercina, posest. v Zg. Kašlji p. Zalog. Za pristnost in kaljivost se jamči. 105 5—5

Pečate, štampilje iz kavčuka, modele za predtiskanje itd. najcenejše pri Karolu Karner, zlatar in graver v Mariboru, Gosposke ulice 15. 118 7—5

Novozidana hiša s 3 sobami, 3 kuhinjami in prodajalnico v Lembacherstrasse št. 163 se proda. 168 3—3

Mlinsko orodje, še le par let v rabi, skoro čisto novo, s tremi pari kamnov in stopami ter sploh z vsem k mlinu spadajočim orodjem, je na prodaj po zelo nizki ceni. Urejeno je vse po najnovejšem načinu z jermeni. Oglasiti se je pri Štefanu Boucon, tovarnar stolov na Teharjih pri Celju. 181 5—3

Naravno vino, zelo dobro, se bo v steklenicah prodajalo liter po 28 kr. dne 2. aprila v Mlinskih ulicah štev. 24. v Mariboru. 197 2—2

Hojke, dolge, lepe, za ladje in za druge take reči ter kolje, pode za škedenj, ima na prodaj Franc Kosi pri Sv. Tomažu bl. Ormoža. 200 2—2

Pozor, trtnarl! Prodem 50.000 domačih cepičev, suho cepljene, raznih dobrih vrst, čisto zdravih, sortiranih vrst, kakor: beli burgundec, laški rizling, rulandec, zelenček, kralevina, muškat, beli španol in druge; imam tudi nekaj ključev od riparije portalis II. vrste za divjake. Cena cepičem za 1000 komadov je 7 K, ključem le 6 K 1000 kom. Oglasiti se je takoj in naznaniti natančen naslov pošte in železnice pri Josip Cotič, vinogradnik v Vrhpolju, Vipava. Kranjsko. 193 2—2

Lansko vino, lastnega pridelka, belo in rudeče, liter po 15 in 16 kr., prodaja Janez Šuen, posestnik v Gabrniku, pošta Juršinci pri Ptuju. 192 2—2

Lepo posestvo pri Sv. Križu na Murskem polju se iz proste roke pod ugodnimi pogoji takoj proda, bodisi v celoti bodisi kosoma in slednje na sledeči način: usnjarska delavnica z njivo, hiša in gospodarsko poslopje z njivo ter jedna njiva. Več se izve pod naslovom: V. V. poste restante, Mala Nedelja pri Ljutomeru. 193 2—2

Več tisoč cepljenih trsov imam podpisani še na prodaj I. in II. vrste in sicer Laški rilček in Gutedel. Cena I. vrste 24 K, II. vrste 10 K 100 kom. Cepiči za požlahtenje amerikanske podlage po 10 K 1000 komadov. Oglasiti se je pri Antonu Slodnjak, trtnarju in posestniku v Juršincih pri Ptuju. 109 2—1

Stebre, iz hrastovega lesa, suhe, dolge od 1·5m do 2·5 m, se prodajo po nizki ceni pri g. Ant. Juršič pri Sv. Martinu, Vurberk. 208 2—1

Konj, 2 leti star, se proda v Rušah. Karolina Markuš, hšt. 64. Cena 180 gld. 182 3—1

V najem se da.

Kovačnica, dobro vpeljana, se da z majnikom v najem s stanovanjem in nekaj vrta v trgu Rogatec. Več pove lastnik Jožef Berlisg. 191 2—2

Odda se.

Trgovina z blagom vred se zaradi smrti takoj odda. Kje, pove upravništvo lista. 214 2—1

Gostilna z malo trgovino, sadonosnik, lep vrt, studenec pri hiši in s hlevi, se odda. Nese 600 K obresti na leto. Več pove lastnik g. Val. Šobernik. Spodnji Duplek pošta Vurberk. 179 3—3

Proste službe.

Učenec, zmožen slovenskega in nemškega jezika, z dobro šolsko izobrazbo, od poštenih starišev, se sprejme v mešano trgovino Raimund Jaklina v Mislinju (Missling) pri Slovenjgradcu. 159 3—3

Pridnega krojaškega pomočnika vzamem takoj v delo za sejemsko delo. Jos. Verdnik, Spodnja Novavas pri Slov. Bistrici. 189 2—2

Služba organista se odda s 1. majem spretnemu organistu, ki tudi zamore dobro službo cerkovnika dobiti. — Cerkv. predstojništvo Sv. Petra pri Radgoni. 213 1—1

Služba organista in cerkovnika na Bizeljskem se takoj odda. Stalna plača 400 K, postranski dohodki znašajo okoli 500 K. Prosilci, samski ali oženjeni brez otrok, naj se oglasijo pismeno pri podpisanem župnijskem predstojništvu. Prednost imajo oni prosilci, ki so zmožni voditi cecilijansko cerkveno petje. 209 1

Pozor! Za povečanje dobroidoče trgovine s špecerijskim blagom in deželnimi pridelki se išče samostojen kompanijon. Ponudbe pod: „I. M.“ poste restante Maribor, južni kolodvor. 188 6—2

15 letna deklica, z dobrimi šolskimi spričevali, zmožna sloven. in nem. jezika, želi službe v kaki trgovini. Naslov pri upravništvu. 198 3—2

Razno.

Naznanilo. Cenjenemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem se preselil z mojo trgovino na glavni trg št. 20 v Mariboru ter prosim, da me tudi naprej počastite s svojim obiskom. — Z odličnim spoštovanjem Anton Strablegg, „k angelju“, glavni trg 20. 201 3—2

Važno!

za **mlinarje, žagarje, vrtnarje, ključarje, mizarje,** kakor tudi za **veleposestnike.**

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru namerava zaradi pomnoženja svojih strojev kupiti večji motor ter

proda pod ugodnimi pogoji

l. 1898 od znane tvrdke Langer & Wolf kupljeni

bencin-motor

s tremi konjskimi močmi, električnim užigalom, s kotlom za vodo, plinotvornim strojem, s cevmi itd. — Kupci si lahko ogledajo motor v njegovem teku **vsak dan** razun nedelje **v tiskarni sv. Cirila v Mariboru,** Koroška cesta št. 5.

Najcenejša obrtna moč, kateri ni treba posebnega kurjača niti dovoljenja od oblasti.

Postavi se lahko glede varnosti na vsakem prostoru!

Vodna samosesalka.

Izdelujem tudi vsakovrstne **vodovode, kopeli, klosete** in **sesalke, napeljavo** acetilinovega plina, kompletne **omare za pivo** s hidravličnim pritiskom. — V zalogi imam vsakovrstne **cevi** iz železa in pločevine kakor tudi vsakovrstne **priprave za vodovode,**

Miroslav Videman

51 8

koncesijonirani zavod za naprave v Mariboru, glavni trg št. 11.

Anton Paoluzzi

pos. v Cittanovi, Istria,

prodaja lastnega vina.

Pinot (belo) po 17 novčičev liter,
belo domače „ 13 „ „
teran „ 14 „ „
Po tej ceni franko na postajo Trst; v svojih sodih se podraži za 5%.
537 Vzorci se pošljejo zastonj. 19

Kdo želi najboljše ocelne

motike

in drugo pristno štajersko **železnino**, naj kupi pri

Štefanu Kaufman
v Radgoni. 120 8—6

Postrežba točna in solidna.

Kuverte

s firmo

priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Naročila za

krajevne razglednice

lično in fino izdelane

priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Zahvala.

Ker mi ni bilo mogoče se osebno zahvaliti vsem, ki so se udeležili pogreba našega ljubljenega očeta

Janeza Žvajkar,
posestnika v Žrjavcih,

se tem potom prisrčno zahvaljujemo vlč. g. dekanu, č. g. kapelanu, g. zastopniku c. kr. okrajne sodnije, g. načelniku okrajn. odbora, gg. lovskim tovarišem ter vsem prijateljem in znancem, da so tako v obilnem številu spremili dragega rajnkega k zadnjemu počitku.

Sv. Jurij v Slov. gor., dne 21. sušca 1904.

210 1—1 **Žalujoča rodbina.**

Oklic.

C. kr. okrajno sodišče Maribor daje na znanje, da je Julijana Skofič, posestnica pri Sv. Martinu pri Vurbergu h. št. 23, možu Jožefu Skofič, posestniku ravnotam, zakonito oskrbovanje premoženja v smislu § 1238 obč. drž. zak. sodno odpovedala.

C. kr. okrajno sodišče Maribor, oddelek II.,
dne 28. marca 1904. 206 3—2

Oklic.

Dne 16. aprila t. l. predpoldne ob desetih se bo na licu mesta v Žikarcih po prostovoljni dražbi prodala zidana hiša Treze Nerai in zemljiške parcele v izklicni ceni po 3842·78 K, 263·52 K in 638·40 K. 207 2—1

C. kr. okrajno sodišče v Št. Lenartu v Slov. gor.

Za slovenske mladeniče in mladenke!

V sedanjem mledeniškem gibanju na Štajerskem in Koroškem bi ne smelo biti mladeniča in mladenke, ki ni čital knjige

Črtice iz slovenske zgodovine.

I. Stari Slovani.

En komad stane samo 30 vin., s pošto vred 33 vin.

Namesto denarja se lahko vpošljejo znamke.

Kdor vpošlje denar za 12 komadov, dobi komad povrh.

Dobi se

v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, kor. ul. št. 5.

— Slovenska tvrdka! —

Alojzij Horvat

kamnoseški mojster
v Račjem pri Mariboru

— priporoča — 38 12—3

nagrobne spomenike

razne velikosti po najnižjih cenah.

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Semenje! 1885. Častno priznanje! 1885. Semenje!

M. Berdajs v Mariboru

priporoča 87 12—7

vse vrste **poljskega, vrtnega** in **gozdnega semenja**

priznano izvrstne kvalitete in

Semenje! za najnižjo ceno. Semenje!

Anton Viher

mizarski mojster v Mariboru

Koroške ulice št. 31 16 6

absolviran obiskovalec strokovne šole v Gradcu

se priporoča slavnemu občinstvu posebno velečastiti duhovščini v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za posjopja, pohištva in uprave za sobe in prodajalne, ter vsakovrstno delo za šole, cerkve, samostane in pisarne v vseh slogih od prostega do najfinejšega izdelka po nizki ceni. Proračuni in načrti zastonj!

Specialist v izdelovanju portal in parketnih tal.

Franc Pleteršek 140 6—4

zaloga pohištva

v Mariboru, Koroška cesta štev. 24

Velika in raznovrstna zaloga politiranega pohištva iz umetnega lesa, matrac, podstavkov za matrace, divanov, zrcal in otročjih vozičkov.

Samo kratek čas po znižanih cenah!

Ure

popravlja garantirano dobro za 80 kr.

Vincenc Seiler

Gosposka ulica štev. 19. 182 3—3

Prodaja novih vozov,

kakor: **landauerjev, kočij** barvanih in nebarvanih, **koleseljev, štajerskih vozov** s streho ali brez streh, solidno izdelane, za katere se jamči. — Dalje se priporočajo cenj. občinstvu vsakovrstna **popravila** in **predelavanje vozov** vseh vrst po najnižjih cenah.

Spoštovanjem

H. Krivanek,

182 2—2 izdelovalec oprave vozov in pleskar v Mariboru, Sofijni trg.

Oklic.

Dne 18. aprila t. l. predpoldne ob desetih se bo v trgu pri Sv. Trojici v Slov. gor. iz zapuščine Marije Rošker po prostovoljni dražbi prodala zidana hiša ne spod 3000 kron. 211 2—1

C. kr. okrajno sodišče v Št. Lenartu v Slov. gor.

Slovanske knjižnice „Podlipo" 2. zvez.

Stolni dekan

dr. Ivan Križanič.

Cena knjigi 30 v, s pošto 35 v.

— Dobi se v —

tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Koroške ulice št. 5.

Narav. francosko žganje

ki je iz domačega vina izločen (ekstrahiran) alkohol (mlad konjak), in je od vseh zdravnikov priporočeno zdravstveno, dušo in telo poživljajoče sredstvo, ki pomaga posebno pri trganju po udih, izpadanju las, išijas, odrevenelosti, protinu (reumatizmu), glavobolu in zobobolu. Ena steklenica 1·20 gld. z navodilom vporabe.

Stari konjak se priporoča posebno rekonvalescentnim, bolnim na želodcu in oslabelim na krvi. Steklenica 1·50 gld. — Pri naročitvi 4 stekl. pošiljatev frankira.

Benedikt Hertl, posest. graščine Golič pri Konjicah, Sp. Štaj.

V zalogi pri Al. Quandest, trgovcu v Mariboru, gosposka ulica in v Moziriu pri Martinu Šuster. 526 52—25

„Vzajemna zavarovalnica"

v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša

vzprejema **zavarovanja** vsakovrstnih **poslopij, premičnin** in **poljskih pridelkov** proti požarni škodi, kakor tudi **zvonov** proti poškodbi. — **Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.**

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani" je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost. 524 45

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo. Odgovorni urednik: Ferdo Leskovar. Tisk tiskarne sv. Cirila.

Današnji list ima „Naš Dom" kot prilogo!